

Ordring af Forholdet vilde saaledes være udsat i en ubestemmelig Fremtid, og Hensigten med Loven vilde ikke være naaet, nemlig, at Kjøbenhavn skal kunne udvides paa en naturlig og hensigtsvarende Maade, at altsaa disse private ligesaavel som de Staten tilhørende Grunde, der ligge indenfor Demarcationslinien, skulle kunne benyttes som Byggegrunde. Da Kjøbenhavn udvider sig meget betydeligt, saa at man har maattet søge Byggegrunde hinsides Søerne, inaa det vistnok ansees for meget ønskeligt, at de indenfor Søerne beliggende Grunde kunne komme til Anvendelse som Byggegrunde. Regjeringen holder sig ogsaa overbevist om, at naar Loven vedtages, som den nu foreligger, vil Byggefrihed blive erhvervet af Grundeierne indenfor Demarcationslinien, ligesom en ordentlig og hensigtsvarende Bebyggelse af dette hele Terrain da vil kunne finde Sted, og saaledes den Trang til Udvidelse, der har gjort sig gjældende, tilfredsstilles paa en hensigtsvarende Maade. Idet jeg forøvrigt henholder mig til de Motiver, som ledsagede Regjeringens oprindelige Lovforslag, og idet jeg ganske tiltræder Lovforslaget, som det nu foreligger, skal jeg tillade mig at anbefale samme til det høitærede Thing.

Ploug: Jeg antager, at det ikke vil fornærme noget af Thingets ærede Medlemmer, naar jeg udtaler den Formening, at det vistnok er gaaet flere af dem, som det er gaaet mig, at vi ikke have haft tilstrækkelig Tid til at sætte os ind i det foreliggende Lovforslag, idet det først er blevet omdeelt i Lørdags Eftermiddag, og de sidste Forhandlinger om det i Folkethinget endnu ikke ere fuldstændigt trykte. Jeg tør derfor kun gjøre et Par aldeles foreløbige Bemærkninger, som jeg forbeholder mig at rette, efterat jeg næiere har sat mig ind i Sagen. Denne Sag foreligger ikke første Gang; den blev første Gang forelagt Rigsdagen i Sessjonen 1860—61, og den blev da behandlet tilende i Landsthinget, medens der nægtedes den Overgang til 3die Behandling i Folkethinget. Dengang var Regjeringens Udfast affattet paa en heelt anden Maade end nu, idet det gik ud paa at indrømme Regjeringen en fuldstændig Expropriationsret til samtlige Eiendomme, som ligge

indenfor Demarcationslinien, imellem denne og Fæstningen, og det tvivlsomme Spørgsmaal, der nu har været forhandlet i det andet Thing, hvorvidt den Servitut, der paahviller disse Eiendomme, maatte antages uden Videre at bortfalde ved Fæstningsværkernes Nedlæggelse, eller, om den var kommen i Regjeringens Besiddelse paa en saadan Maade, at Eierne skyldte et Bederlag for dens Opgivelse, fandt altsaa dengang ikke nogen Afgjorelse. Meningerne herom vare her i Thinget overordentligt deelte og maae sandsynligvis hare været det endnu mere i det andet Thing, siden Sagen der ikke nød Fremme. Det forekommer mig, at der egentlig kun er to Veie at gaae, den ene er, at lade Domstolene afgjøre, af hvilken Betskaffenhed enhver enkelt af disse Servituter er; ere de i sin Tid kjøbt af Staten, saa troer jeg ogsaa, at de vedkommende Eier nu skyldte Bederlag for at blive frie for dem; ere de derimod paalagte uden Bederlag, saa er det et tvivlsomt Spørgsmaal, hvorvidt man nu kan tvinge Eierne til at give Erstatning. Den anden Veie er at vedtage Expropriation af Alt, og indenfor denne at tilbyde frivillige Overenskomster. Jeg kan ikke sige, at jeg finder, at Expropriation er nogen stor Uret i dette Tilfælde. Disse Eiendomsbesiddere vide jo, at deres Eiendomsret ikke er ganske af den Betskaffenhed som Andres, idet de i Tilfælde af et Angreb paa Kjøbenhavn have maattet være belavede paa at see deres Eiendomme ødelagte. Det Indgreb, som der ved en almindelig Expropriationslov gjøres i Eiendomsretten, kan jeg derfor ikke finde i dette Tilfælde at være saa særdeles stort. Den Mellemvei, som Regjeringen er gaaet, har jeg derimod mere Betænkelighed ved, nemlig den, at taxere Eiendommene og tvinge Eierne til at betale en vis Sum for at beholde deres Eiendomme. Forøvrigt fremtræder Sagen nu i en heelt forandret Skikkelse fra dengang. Dengang gjorde Staten sig den store Illusion om Afhændelsen af disse 250 Tønder Land, at der kunde i kort Tid deraf udbringes 10 Millioner, som da skulde anvendes til Opgjørelse af nye Forter. Jeg er overbevist om, at, hvor stort dette Terrain end er, og hvor megen Trang der end kan være til at see det bebygget, saa vil denne Forretning ikke være særdeles fordelagtig. Der vil gaae store Om-